

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7SŽi/46/2014
Identifikačné číslo spisu:	2013200603
Dátum vydania rozhodnutia:	25.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2013200603.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Centrum ekologických informácií, so sídlom Suché mýto 19, 811 03 Bratislava, IČO: 42 268 559, zastúpený Mgr. Róbertom Bardačom, konateľom a advokátom Bardač s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Lovinského 22, 811 04 Bratislava, IČO: 47 243 252, proti žalovanému: Obec Trnovec nad Váhom, so sídlom Trnovec nad Váhom č. 587, 925 71, IČO: 00 306 240, zastúpený JUDr. Petrom Belovičom, advokátom so sídlom Hollého č. 1854/9, 927 05 Šaľa, o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia žalovaného, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 3. októbra 2014, č. k. 20S/36/2013-54 v časti výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 3. októbra 2014, č. k. 20S/36/2013-54 v časti výroku týkajúceho sa náhrady trov konania m e n í tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 511,35 eur k rukám právneho zástupcu JUDr. Petra Beloviča, advokáta so sídlom Hollého 1854/9, 927 05 Šaľa do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Účastníci n e m a j ú p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením zo dňa 3. októbra 2014, č. k. 20S/36/2013-54 postupom podľa § 104 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie s odôvodnením, že podmienky pre postup podľa piatej časti druhej hlavy OSP neboli splnené. Konaniu a rozhodnutiu vo veci bránila neodstrániteľná prekážka konania, ktorou je nedostatok právomoci súdu na preskúmanie neexistujúceho rozhodnutia.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 146 ods. 2 veta prvá OSP tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že žalovaný žiadne trovy konania neuplatnil.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu v časti výroku o náhrade trov konania podal žalovaný odvolanie. Uviedol, že má nárok na náhradu trov konania lebo žalobca zaviniť, že predmetné konanie sa

muselo zastaviť. Namietal, že náhradu trov konania riadne uplatnil a vyčíslil v písomnom podaní zo dňa 20. februára 2014 vo výške 511,35 eur za tri úkony právnej pomoci (3 x úkon právnej služby po 134,-eur, 3 x režijný paušál po 8,04 eur + 20 % DPH). Žiadal, aby odvolací súd v napadnutej časti uznesenie krajského súdu zmenil a priznal mu náhradu trov konania za právne zastupovanie vo vyčíslenej sume.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal uznesenie krajského súdu odvolaním napadnutej časti potvrdiť ako vecne správne. Uviedol, že v danom prípade bol dôvod zastavenia konania ex officio, teda súd aj bez návrhu je povinný zastaviť konanie s poukazom na § 104 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP. Zastúpenie žalovaného advokátom bolo preto neúčelné a nehospodárne a pre výsledok konania v podobe zastavenia konania nemalo právne zastúpenie žiadne opodstatnenie, keď k zastaveniu konania by pristúpil krajský súd aj bez zastúpenia žalovaného advokátom. Záverom žalobca poukázal na skutočnosť, že žalovaný je správnym orgánom, a teda musí disponovať základným administratívnym aparátom, ktorý musí z registratúry zistiť, či mu (ne)bola doručená žiadosť o sprístupnenie informácie a súčasne vie túto skutočnosť oznámiť súdu, a to aj bez potreby právneho zastúpenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného treba vyhovieť.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 146 ods. 1 a 2 OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie

- a) mohlo sa začať i bez návrhu;
- b) skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné;
- c) bolo zastavené,
- d) začalo na návrh prokurátora.

(2) Ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Občiansky súdny poriadok v piatej časti (Správne súdnictvo) neobsahuje osobitnú úpravu náhrady trov konania v prípadoch, ak konanie bolo zastavené, a preto je potrebné aplikovať § 146 OSP v spojení s § 246c ods. 1 prvej vety OSP. V ustanovení § 146 ods. 2 OSP je obsiahnutá tzv. zásada zodpovednosti za zavinenie, ktorá je výnimkou a má aplikačnú prednosť pred všeobecnou úpravou náhrady trov konania v prípadoch zastavenia konania podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP.

Pri posudzovaní náhrady trov konania v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá OSP je všeobecný súd povinný skúmať, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, teda len z procesného hľadiska..

Za zavinenie (na účely § 146 ods. 2 veta prvá OSP) možno napríklad považovať to, že účastník podal žalobu alebo iný návrh na začatie konania vo veci, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté (prekážka právoplatne rozhodnutej veci), alebo vo veci, v ktorej prebieha už iné konanie (litispendencia), ďalej, že návrh podal proti niekomu, kto nemá spôsobilosť byť účastníkom konania, že vzal návrh na začatie konania (žalobu) späť a pod. V prípade, ak zastavenie konania bolo zavinené účastníkom konania, súd prizná ostatným účastníkom (druhej strane) náhradu trov konania, ktoré v príslušnom konaní účelne vynaložili na uplatňovanie, alebo bránenie svojho práva.

V danom prípade sa na základe podanej žaloby žalobca domáhal preskúmania zákonnosti fiktívneho rozhodnutia žalovaného, avšak rozhodnutiu vo veci bránila neodstrániteľná prekážka konania, a to konkrétne absencia rozhodnutia, ktoré by mohlo byť spôsobilým predmetom súdneho preskúmania.

Z toho dôvodu zastavenie konania, ku ktorému musel po zistení vyššie uvedenej skutočnosti (prekážky) konajúci súd pristúpiť, zaviniť sám žalobca, keď tento podal žalobu voči neexistujúcemu rozhodnutiu.

Vzhľadom na to, že celé konanie sa muselo zastaviť pre nesprávny procesný postup žalobcu, mal žalovaný právo na náhradu trov konania. K tomu je potrebné poznamenať, že za daných skutočností sú námietky žalobcu uvedené v odvolaní právne irelevantné.

Krajský súd pochybil, keď nepriznal žalovanému náhradu trov konania z dôvodu, že tento si žiadne trovy konania neuplatnil. Tento právny záver je v rozpore s obsahom súdneho spisu.

Zo súdneho spisu totiž vyplýva, že právny zástupca žalovaného v doplňujúcom vyjadrení zo dňa 20. februára 2014 (na výzvu krajského súdu) uplatnil a súčasne vyčíslil náhradu trov konania za právne zastupovanie v celkovej výške 511,35 eur.

Odvolací súd zistil, že úspešnému žalovanému patrí náhrada trov konania za právne zastupovanie advokátom, za právne úkony, ktoré účelne vynaložil na bránenie práva proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal (§ 142 ods. 1 OSP). Advokátovi patrí odmena za tri úkony právnej služby po 134,- eur (prevzatie vecí, vyjadrenie zo dňa 7. januára 2014 a doplnenie vyjadrenia zo dňa 20. februára 2014), 3 x režijný paušál po 8,04 eur a 20 % DPH, v celkovej výške 511,35 eur podľa § 11 ods. 4, § 13a ods. 1 písm. a/ a c/, § 16 ods. a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto odvolaním napadnutú časť uznesenia v časti výroku o trovách konania podľa § 220 OSP zmenil a žalovanému priznal náhradu trov konania v sume 511,35 eur (§ 146 ods. 2 veta prvá v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 a s § 224 ods. 1 OSP. Žalobca v konaní nemal úspech, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešný žalovaný náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, preto odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustné odvolanie.